

bundet, Stocholm. Fredrikke Mørck, Delegeret fra Landskvindestemmeretsforeningen, Norge. Astrid Stampe Feddersen, Formand for Dansk Kvindesamfund, København.

Hermed var den alvorlige Del af det nordiske Møde forbi. Inden man brød op, afsendtes et Telegram til *Selma Lagerlöf*, der havde været indbudt som Mødets Æresgæst, men ikke havde kunnet komme paa Grund af Sygdom i hendes nærmeste Familie. I Telegrammet hyldedes hun som den første Kvinde, der var blevet Medlem af det svenske Akademi.

Under Mødet var der indløbet en stor Mængde Telegrammer fra nordiske Kvindeforeninger og fra enkelte Venner af Kvindesagen.

Dagen sluttede med en festlig Fællesspisning paa Skodsborg, arrangeret af Københavnskredsen, hvori henved 500 Mennesker deltog. Konseilspræsidenten og Indenrigsministeren var indbudte, men maatte i sidste Øjeblik sende Afbud paa Grund af den indtraadte Krise i den politiske Situation.

Der herskede en glimrende Stemning under Festen, og de nordiske Gæster henrev Gang paa Gang de danske Værter med en Veltalenhed, som laa højt over de sædvanlige Skaaltaler.

Fra Norge.

—o—

Mødreforsikring, fri jordmoderhjælp og barselspenge gennemført av det norske storting.

Stortinget har med 71 stemmer mod 18 stemmer vedtaget at indføre mødreforsikring. Alle sygekasser yder da sine medlemmer fri jordmoderhjælp og barselspenge i mindst 2 uger før og 6 uger efter nedkomsten. Barselspengene skal udgøre mindst 1 krone pr. dag. Til en forsikret mands hustru, som altsaa ikke selv er medlem av nogen sygekasse, ydes ved nedkomst fri jordmoderhjælp samt i barselspenge 40 kroner pr. fødsel. S. V.

7—6—14.

Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde i København 1914.

Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde blev i Aar — det kan ikke nægtes — noget sat i Skygge af det store nordiske Kvindesagsmøde, men da dette indgik som en afsluttende Del af Fællesmødet, er der intet dertil at sige. Alle Kredse havde jo deres Part i dette Møde, da det var Fælleskassens Midler, og Udbyttet af Dansk Kvindesamfunds Bortlodning ifjor, som for Størstedelen bar Mødet økonomisk oppe. Fællesmødet faldt saaledes paa en Maade i to Akter, og det er nu engang saaledes, at sidste Akt gerne skal tage Luven fra første Akt.

Allerede paa Mødets første Dag begyndte Gæsterne fra de nordiske Søsterlande at indfinde sig, og Fællestyrelsen maatte have sin Opmærksomhed delt mellem sine Værtspligter overfor de fremmede, og Forhandlingerne med Kredsenes Tillidsmænd. Da Valget af Medlemmer til Fællestyrelsen foregik, var paa et Par enkelte nær hele Fællestyrelsen udvandret til Hotel Cosmopolite for at modtage Repræsentanterne for de nordiske Kvindeforeninger. Den festlige Del af Fællesmødet var ligesom det offentlige Møde henlagt til det nordiske Møde for at spare en Dag, og for at give Tillidsmændene Lejlighed til i tvangsfrit Samvær at lære deres nordiske Gæster nærmere at kende.

Det er værd at lægge Mærke til, at skønt Valgretten i Øjeblikket er Dansk Kvindesamfunds Hovedmaal, og til Trods for, at Grundlovssituationen aldrig har været saa spændende som i dette Øjeblik, fandt der dog ikke under hele Fællesmødet nogen Forhandling om denne Sag Sted. Det tjener Dansk Kvindesamfund til Ære, at det selv i et Øjeblik, hvor saa meget staar paa Spil, kan vise den Resignation at holde Fingrene af det politiske Fad. Selvfølgelig vil fra flere Sider en saadan Passivitet blive misforstaaet, ja maaske udlagt som en skjult tagen Parti, men Dansk Kvindesamfund maa ikke lade sig forvirre deraf, men vedblivende stole paa det sikre Instinkt, som lige til denne Dag har sejlet dets Skude klar baade af Skylla og Karybdis.

Det kunde dog ikke forhindres, at Grundlovssituationen kastede sin truende Skygge over Baggrunden af

Fællesmødets Forhandlinger, man følte dens Tilstedeværelse der næsten hele Tiden. Hver Gang et dristigt Skridt ind i Fremtidens Land skulde tages, listede den klamme Spøgelse frygt for, at det mulig slet ikke skulde blive til noget med Kvindernes Valgret, sig ind over Sindene, og man krævede Udsættelse af Sagen. Bautastenen paa Himmelsbjerget, D. K.s Fremtidsprogram, ja, selv den endelige Ordning af D. K.'s organisatoriske Forhold maatte undgælde derfor. Alle blev de stemt ud af Dagsordenen. I det Frygtens Mørke, som rugede over en Del af Forhandlingerne, var det, som skelnede man ikke længer Ven fra Fjende.

Der var dog maaske ikke saa lidt Overdrivelse i denne Frygt. Vi maa snart have vennet os til det Syn, at Grundlovssagens Barometer skifter fra Dag til Dag. Vi maa kunne staa støt, selv om den politiske Asgaardsreje farer i Stormgang henover Huset. Der skal vi dog ikke op at ride.

Københavnskredsen havde Ære af Fællesmødet, og havde med stor Dygtighed løst den Opgave at skaffe Husly til de mange Tillidsmænd, hvis Antal i Aar overgik alle andre Aars. Om det offentlige Møde for Valgretten og Festspisningen paa Skodsborg, som Kredsen lod afholde, er allerede fortalt under det nordiske Møde, vi skal blot endnu meddele, at Københavnskredsens Fæstekontor paa Mødets første Dag havde indbudt alle de delegerede og Fællestyrelsen til en Frokost i Afholdsrestaurationen »Hallen« paa Vesterbrogade.

Og hermed skal vi gaa over til at give en Redegørelse for Fællesmødets Forhandlinger.

Efter at Distrikterne havde holdt Møde om Formiddagen fra 10—11 og Tillidsmændene fra 11—12, aabnedes det egentlige Fællesmøde Kl. 2 med et offentligt Forhandlingsmøde i Hallen i Grundtvigs Hus.

Københavnskredsen havde med megen Smag omdannet den nærmeste Omegn af Talerstolen til en hel lille Lund af grønne Trær, og paa Fællestyrelsens Bord var henlagt pragtfulde Roser. Biskop Absalons Billed bag Talerstolen var næsten helt dækket af Dansk Kvindesamfunds Banner.